

jeg imidlertid ikke i mindste Maade staar i Modstrid med mine Udtalelser ved den paagældende Lejlighed overfor den vedkommende Journalist. Det Interview, som det ærede Medlem fremdrog og byggede sin Tale paa, er jo, som det allerede er blevet udtalt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der ogsaa omtalte denne Sag, ikke ganske korrekt, og det giver Interviewet sig heller ikke ud for at være, idet der udtrykkelig staar i det, at Samtalen fandt Sted „omtrent“ saaledes; altsaa, det giver sig ikke ud for at være aldeles korrekt i alle Henseender. Jeg skal nu tillade mig at omtale, hvad jeg ved den Lejlighed gjorde gældende, og finder som sagt ikke, at det staar i nogen som helst Modstrid med min Stilling overfor Rigsretsanklagespørgsmaalet.

Jeg maa nu først bemærke, at det, der var Tale om den Gang, var at tilvejebringe et midlertidigt Forretningsministerium, altsaa ikke noget permanent, politisk Ministerium, og det gør dog en væsentlig Forskel. Et midlertidigt Forretningsministerium har jo kun den Opgave at holde Statsmaskineriet i Gang, saaledes at det kan fungere, indtil man kan faa dannet et politisk Ministerium. Der ligger altsaa ikke i Medvirkningen til Dannelsen af et saadant Ministerium nogen som helst politisk Tillid, og det staar for mig saaledes, at de Modsætninger, som ere til Stede her i Tinget den Dag i Dag, og som var til Stede, da Ministeriet Neergaard blev styrtet, var af en saadan Beskaffenhed, at et politisk Ministerium slet ikke kunde dannes. Det var ogsaa efter min Mening ganske naturligt, at der fra Kongens Side skete Henvendelse til de 3 Grupper, som havde styrtet Ministeriet Neergaard, men det er jo lige saa klart, at der mellem disse 3 Grupper og navnlig mellem os og „de 27“ og ogsaa mellem det radikale Venstre og „de 27“ er store politiske Uoverensstemmelser, saaledes at man slet ikke en Gang kunde tænke sig, at et virkelig politisk Ministerium kunde dannes. Men derfor vilde det jo alligevel være parlamentarisk rigtigt at gaa denne Vej. Men det maatte da kun blive et upolitisk Ministerium, et Forretningsministerium, men paa den anden Side maatte det være et saadant Ministeriums Opgave at skaffe et parlamentarisk Grundlag for et politisk Ministerium, thi at danne et Forretningsministerium, som skulde leve et langt Liv paa ubestemt Tid, vilde være noget, som jeg naturligvis for mit Ved-

kommende ikke kunde slutte mig til. Der maatte saa hurtig som muligt skabes et parlamentarisk Grundlag for et politisk Ministerium, og dette kunde kun ske paa den Maade, at dette Forretningsministerium fik en eneste politisk Opgave: at tilvejebringe en ny og retfærdig Valgkredsordning, saaledes at Vælgernes virkelige Mening kunde afspejle sig her i Tinget gennem de Valg, som skulde foretages, saasnart vi havde faaet denne nye Valgkredsordning gennemført. Saa maatte jo dette Ministerium ophøre at eksistere, saa var dets Mission endt, saa havde det ikke mere at gøre. Vi maatte saa se, hvilket Resultat Valgene vilde bringe, og paa Basis deraf maatte der saa dannes et politisk Ministerium. Der er altsaa en Væsenforskel mellem det nuværende Ministerium, som jo er et permanent og politisk Ministerium, og det Ministerium, som jeg talte om, som kun skulde være et Forretningsministerium, et midlertidigt Ministerium, alene med den ene politiske Opgave at tilvejebringe Grundlaget for et parlamentarisk, politisk Ministerium.

Der stilledes saa det bestemte Spørgsmaal til mig, om Socialdemokratiet kunde støtte et saadant Ministerium, dersom den nuværende Forsvarsminister fik Sæde deri. Jeg svarede dertil, at saafremt han fra anden Side krævedes indsat i et saadant Ministerium, maatte vi vel finde os deri. Jeg har altsaa tænkt mig den Mulighed, at et saadant Krav kunde blive stillet for Dannelsen af et saadant upolitisk Ministerium, og den Mulighed, at vi maaske kom til at finde os deri. Men jeg har jo altsaa slet ikke udtalt mig bestemt om, at vi ville gøre det, jeg har kun omtalt det som en Mulighed, vi kunde komme i, at vi muligvis maatte finde os i, hvad der i saa Henseende skete. Paa den anden Side maa jeg oplyse og gøre gældende, at det stod ganske vist for mig saaledes, at den højtærede Forsvarsminister vel egentlig slet ikke maatte ønske at komme ind i et saadant Ministerium. Det havde jeg nærmest tænkt mig, men dette Spørgsmaal forelaa ikke, og det omtalte jeg altsaa heller ikke. Jeg omtalte kun den Mulighed, som kunde tænkes at ville komme til Stede, hvis han fra anden Side blev krævet indsat i et saadant Ministerium, og saa tænkte jeg mig ogsaa den Mulighed, at vi maaske kunde komme til at finde os deri. Men at det i nogen Maade skulde forrykke vor Stilling i politisk Henseende overfor den ærede Forsvarsminister, kan jeg aldeles ikke indse.